

कर्त्ययोरपि । हिरण्यमयो लोकधातैसौ वर्णे ॥ २३१ ॥ चतुःस्वरयान्ताः
 ॥ २३२ ॥ ऽभिमरेबधे ॥ २३२ ॥ स्वबलेसाध्वसेयुद्धे ऽवसरेवत्सरेश्च
 णे । अरुस्करं वणकरे भङ्गनातकफले ऽपि च ॥ २३३ ॥ अम्बतरेना
 गभेदेवेसरे ऽनुत्तरं पुनः । निरुत्तरे च श्रेष्ठे चावस्करे गोप्यगुह्ययोः
 ॥ २३४ ॥ अभिहारः संनहने चैर्यमद्यपयोरपि । अवहारस्तु यु
 द्धादिविश्रामे ग्राहचौरयोः ॥ २३५ ॥ निमंत्रणे ऽपनेतव्ये ऽलंकारः कङ्क
 णादिषु । उपमादावकूपारः कूर्मराजसमुद्रयोः ॥ २३६ ॥ अवतार
 स्तु नद्यादितीर्थे ऽवतरणे ऽपि च । अग्निहोत्रे ऽनलेहव्ये ऽसिपत्रे न
 रकान्तरे ॥ २३७ ॥ कोशकारे ऽर्द्धचन्द्रस्तु गलहस्तौ दुखण्डयोः । च
 न्द्रकेवाणभेदे चार्द्धचन्द्राच्चिबृताभिदि ॥ २३८ ॥ आत्मवीरे बलवति श्या
 म्पुत्रे विदूषके । आडम्बरस्तु संरम्भे वृंहिते तूर्यनिस्वने ॥ २३९ ॥ इं
 दीवरं नीलोत्पलमिन्द्रीवरीशतावरी । उपकारस्तु प्रकृतौ विकीर्णकु
 तुमादिषु ॥ २४० ॥ उपचारस्तु सेवायां व्यवहारे पचार्ययोः । उदुम्ब
 रः कुष्ठभेदे देहल्यां पण्डके तुरै ॥ २४१ ॥ उदुम्बरं ताम्र उपह्वरं रहसि
 सन्निधौ । उदंतुरः करलेस्यादुत्तुङ्गे त्कटदनयोः ॥ २४२ ॥ औदुम्ब
 रेयमेरेगभेदे कर्मकरे ऽनके । भूतिजीविनिभृत्ये च कर्मकारी तु विम्बिका
 ॥ २४३ ॥ मूर्खा च कर्णिकारस्तु कृतमालेद्रुमेत्यले । करवीरे हयमारे क
 षणे दैत्यमिद्वपि ॥ २४४ ॥ करवीरी पुत्रवत्यां सङ्गव्यामदितावपि ।

हे० चं०

ना० ४